

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119263595
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119263595.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, R. Y. N., zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom I. N. X, P., o zaplatenie 5.421,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 14Csp/61/2019-71 zo dňa 23. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.601,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.06.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadutej, ponecháva rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.601,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.06.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 12 %. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá dňa 11.12.2015 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou je podľa ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentovala náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru). Nakoľko dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru vymedzil veriteľ ako „Termín konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ môže takýto údaj nanajvýš predstavovať určenie doby trvania zmluvy. Bez prepočtu nemožno určiť čas, kedy má dôjsť ku konečnej splatnosti (za predpokladu riadneho plnenia povinností) úveru. Ak zákonodarca použil dva termíny, musia vyjadrovať dva rôzne údaje. Termín konečnej splatnosti nemá vyjadrovať dĺžku trvania zmluvného vzťahu, ale má určiť vyjadrenie časového údaju, kedy nastane konečná splatnosť úveru, čo zodpovedá určitému dátumu, prípadne minimálne označenia mesiaca a roku tak, aby mal bez potreby prepočítavania dlžník predstavu o konečnej splatnosti. Námietku žalovanej ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť, majúcu za následok bezodplatnosť úveru, vyhodnotil ako irelevantnú. S argumentmi žalovanej, že nemohlo dôjsť k zosplateniu úveru súhlasil, avšak len za podmienky, že by sa nejednalo o úver bez úroku a poplatkov. Mal za to, že v prípade posúdenia úveru ako bezodplatného (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) nie je možné stanoviť ani len základné náležitosti zmluvy o úvere (ani o spotrebiteľskom úvere), nemôže byť záväzná výška splátky ani ich splatnosť (periodicita), či konečná splatnosť. Celý vzťah je nevyhnutné analogicky hodnotiť ako bezdôvodné obohatenie na strane dlžníka, ktorý síce má prostriedky na základe platného úkonu, ale úkon je platný len z dôvodu

zachovania práva veriteľa na vrátenie plnenia. Preto je povinnosťou dlžníka vrátiť istinu pri bezodplatnom úvere po tom, čo je na to dlžník vyzvaný, v tomto prípade to bolo výzvou veriteľa z 24.05.2018. Najneskôr je dlžník povinný prostriedky vrátiť do času, do kedy by mal vrátiť plnenie v prípade perfektnej zmluvy, teda v termíne konečnej splatnosti zmluvy. Vznesenú námietku premlčania považoval za nedôvodnú, nakoľko nie je možné určiť, aká čiastka bola kedy splatná (či istina vo výške predpokladanej splátky, či amortizovaná istina v splátke ale pomerná časť istiny na počet splátok), nie je možné, aby sa pred výzvou na vrátenie istiny či do času konečnej splatnosti úveru jednotlivé splátky, teda nárok veriteľa na ich vrátenie, premlčali. Na základe uvedeného zaviazal žalovanú na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou istinou a úhradami. Podľa výpisu žalobcu z účtu žalovanej o čerpaní, splátkach a úhradách, žalovaná čerpala prevodom sumu 6.391 eur, spolu uhradila 2.789,68 eur, preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 3.601,32 eur. Keďže žalovaná bola povinná vrátiť poskytnuté prostriedky po výzve, t. j. do 08.06.2018 a nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % ročne zo sumy 3.601,32 eur od 09.06.2018 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu v spore.

2) Proti tomuto rozsudku (proti výroku I. a III.) podala v zákonnej lehote žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie z dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP, v ktorom navrhla, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu zrušil rozhodnutie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa jej názoru neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu a keďže súd sa nevyjadril jednoznačne a zrozumiteľne, či boli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd neposúdil, či boli splnené tieto podmienky a či žalobca je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Uvedené malo pritom podstatný význam pre určenie počtu splátok, na ktoré má žalobca nárok. Súčasťou žalobného návrhu je iba výzva k splateniu celého úveru zo dňa 24.05.2018, ktorú možno považovať za oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, súčasťou žalobného návrhu však nie je žiadna výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ktorá by predchádzala listu zo dňa 24.05.2018, ktorý predstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca nepreukázal doručenie listu zo dňa 24.05.2018 a tiež doručenie výzvy. Keďže neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú dňa 15.03.2016, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené, sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po vydaní rozsudku, teda splátky zročné od 15.01.2020 do konečnej splatnosti úveru. Namietala, že v bode 27. úverovej zmluvy sa uvádza: „Účelový úver - časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1“, súčasťou žalobného návrhu nebola žiadna príloha č. 1, z ktorej by bolo zrejmé, aká suma bola reálne poskytnutá na bankový účet žalovanej a aká suma bola použitá na splatenie neuhradených úverov, poskytnutých od žalobcu.

3) K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v tom zmysle, že je nedôvodné, nesúhlasí s ním, a preto žiadal odvolací súd aby napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne. Uviedol, že pri zosplatnení úveru postupoval striktne podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve, pričom žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón, avšak na výzvu nereagovala. Žalovanej nebráni žiadna okolnosť v tom, aby sama začala súdne konania, ktorých predmetom bude prieskum refinancovaných zmluvných vzťahov, nakoľko on nemá v tomto smere žiadnu dôkaznú povinnosť. Záverom poukázal na nález ústavného súdu zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 v súvislosti s aktuálnou zjavnou a neudržateľnou predimenzovanosťou ochranou spotrebiteľa a „demonizovaním“ veriteľskej pozície.

4) Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.601,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.06.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj v súvisiacom III. výroku o trovách podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP

zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP). Vo zvyšnej časti (v II. výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

6) V prejednávanej veci sa žalobca žalobou domáhal od žalovanej zaplata zosplatnenej istiny titulom úverovej zmluvy č. 4512170407 zo dňa 11.12.2015. Vznik nároku odôvodňoval tým, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, a preto v zmysle Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi stranami sporu založený úverovou zmluvou ako spotrebiteľský, a následne mal za to, že z dôvodu absencie náležitosti zmluvy - termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je nutné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe uvedeného dospel k záveru, že celý vzťah je nevyhnutné analogicky hodnotiť ako bezdôvodné obohatenie na strane dlžníka. Čo sa týka námietky žalovanej, že nemohlo dôjsť k zosplatneniu úveru, s touto súhlasil, ale za podmienky, že by sa nejednalo o úver bez úroku a poplatkov.

7) Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nevyjadril jednoznačne a zrozumiteľne či boli splnené podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, s touto námietkou je nutné súhlasiť.

8) Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9) Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10) Ak ide o plnenie v splátkach, tak ako je to v danom prípade, môže veriteľ od dlžníka požadovať zaplata každej splatnej splátky samostatne alebo môže žiadať o zaplata celej pohľadávky, avšak len za podmienky, že sú na to splnené predpoklady ustanovené v § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy titulom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru a žiadal žalovanú o vrátenie celého zostatku úveru a dlžných splátok, súd mal skúmať, či došlo k platnému zosplatneniu celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V opačnom prípade, ak by nedošlo k platnému zosplatneniu celej pohľadávky, žalovaná by bola povinná zaplata celý dlh aj napriek tomu, že by ešte nebol splatný (resp. bola by povinná zaplata celý dlh pred termínom konečnej splatnosti úveru). Ak by súd vyvodil záver, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu, je zrejmé, že niektoré splátky sa už stali splatnými (niektoré ešte nie), a preto by bolo nutné sa v súvislosti s nimi zaoberať námietkou premlčania vznesenou žalovanou. Skutočnosť, že by súd prípadne dospel k tomuto záveru sa s konštatovaním bezúročnosti a bezpoplatkovosti vzájomne nevylučuje. Odvolací súd je názoru, že pri bezúročnom a bezpoplatkovom úvere sa počet splátok nemení, mení sa len ich výška (znížená o úroky a poplatky).

11) Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, kde sa bude zaoberať otázkou či žalobca zosplatnil pohľadávku v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ a posúdi, či nárok žalobcu bol uplatnený včas, a teda či nárok (resp. jeho časť) nie je premlčaný. Takisto sa bude zaoberať námietkami prednesenými v odvolaní a následne vo veci vydá nové rozhodnutie, ktoré náležite odôvodní.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).